

Foto Van Beek Images

Moedermoord

Tekst Caroline van der Laan

“Zal ik het dan maar doen?” vraagt mijn man.

Ik geef hem de koningin.

Hij legt haar in de vriezer.

Ik slik.

Ik heb vijf bijenvolken. En één van die volken is heel agressief. De bijen belagen me als ik iets te lang bezig ben in hun kast. Ze steken als ze de kans krijgen. Als ik wegloop achtervolgen ze me. Ik ben bang voor het volk en stel noodzakelijke klussen te lang uit. Een ervaren imker raadt me aan het volk op te ruimen.

Dat kan op drie manieren:

1. je verkoopt het volk
2. je doodt het hele volk met giftige zwaveldamp
3. je vervangt de koningin

Eerst probeer ik het volk te verkopen

Een imker die bijenvolken in de kassen zet voor de bestuiving wil het volk wel hebben, maar het is te groot. Ik moet het splitsen. De ene helft mét koningin verkoop ik. Voor de andere helft ga ik een zachtvaardige koningin regelen. Haar dochters zullen hun agressieve volksgenoten langzaam maar zeker vervangen. Een werkster leeft in de zomer maar een paar weken, dus de lastpakken sterven vanzelf uit. Een bevriende imker geeft me een raam open broed van een zachtvaardige koningin, maar het volk trekt geen moerdoppen op. De oude koningin is er nog steeds en ik heb een moerloos volk verkocht. De imker krijgt zijn geld terug. Optie 1 is mislukt; ik zit nog steeds met dat rotvolk. Het is gelukkig wél een stuk kleiner.

Afzwavelen vind ik geen optie

Het is nergens voor nodig om het hele volk te doden. Het gaat om de koningin: zij is de moeder van alle bijen in haar volk. Håår genen bepalen hun karakter.

Dan maar de koningin vervangen

Twee koninginnen in één volk kan niet, want die vechten tot de dood en dan weet je niet welke van de twee overleeft. Ik moet dus zelf de foute koningin dood maken. Maar ik heb haar nog nooit gezien. Ik weet dat ze er zit, want er zijn eitjes en larfjes, maar ze is me steeds te snel af. Later in het jaar is het volk veel kleiner, want er zijn minder bijen nodig om de winter door te komen. Ik probeer nog eens om de koningin te vinden. En eindelijk zie ik haar lopen. Haar achterlijf is veel langer dan van gewone werksterbijen. Ik hou een kooitje voor haar neus en ze loopt naar binnen. Ik sluit de bijenkast en neem de koningin mee naar huis. Haar verweesde werksters zet ik een paar dagen later bij een ander volk.

Moordenaar

Ik voel mijn hart in mijn hele lijf. Ik weet wat er moet gebeuren, maar ik kan het niet. Ik geef het kooitje aan mijn man, die het in de vriezer legt. En ik vraag me af waarom het me zoveel moeite kost.

Bijen controleren. Foto Bert Blommers

Als ik met de bijen bezig ben, sneuvelen er altijd wel wat. Ze zitten klem tussen de raten of ze gaan niet opzij als ik de plank terug leg. Ik vind het vervelend, maar het doet me niet heel veel. Het is onvermijdelijk.

Maar met de koningin voelt het anders. Ze is uniek. En ik vang haar met de bewuste bedoeling om haar dood te maken. Omdat haar volk me niet bevalt. De volgende ochtend haalt mijn man haar uit de vriezer. Ze ligt krom en wit uitgeslagen in het kooitje. Mijn ogen prikken.

Naschrift

Dit was de allereerste keer dat ik bewust een moer heb vervangen. Ik ben inmiddels een aantal jaren verder, maar ik doe het nog steeds niet graag. Ik leg ze niet meer in de vriezer maar trap ze dood; schielijk als een dief in de nacht, maar met pijn in mijn hart.

Het afgelopen jaar heb ik mijn beginnersperikelen met u gedeeld in de vorm van een dagboek. Ik hoop dat u mijn verhalen met plezier en wellicht herkenning hebt gelezen. Aan alle beginners wil ik zeggen: het wordt makkelijker. Er is altijd wel een meer ervaren imker in de buurt die u om raad kunt vragen. Of overleg met een imker die even (on)ervaren is als u. Van samen al pratend tot een oplossing komen leert u misschien nog wel het meest. ●

Een bijenkoningin (niet de mijne). Foto Jaroslav Moravcik

Een bijenkoningin in een kooitje. Foto EdBockStock